

Лайдака

Юрій Федькович

— Кудз збираєшся, єдиний? —
Насилу мати говорила. —
Кудз ти хочеш мандрувати,
На кого хату понехати,
Батьківський хутір і оселю?
— О нене, світ ми тут немилий!
В чужому хочу ся набуть:
В чужому доля, а не тут...

Пішов легінь. Заріс лісок,
Хатина схилилась.
Поховали стару неньку,
Припало все пилом.
Розібрали добро люди —
Ні, добра не було,
Бо забрав піп за похорон...
Тим часом на кулі
Шкандибає в торбах старець,
Та й став, та й заплакав.
А ті люди говорили:
"От який лайдака!"